

El Yerine Koy Beni

– Şiirle.ŞAIRİ · 28 Ekim 2015

EL YERİNE KOY BENİ

Ne düşler de düşüm var ne gözüm var uykuda
Gün güneşi göstermez zorla sallar ay beni
Geçmesin artık adım kapattığın öykü de
Bir kez vardan saymadın yoklarından say beni.

Mutlu masala giden muratlar demin öldü
Öyle gururluydu ki kendinden emin öldü!
Vuslata taşıdığım söz öldü, yemin öldü
Kol kırık ayak kırık, taşımaz bu tay beni.

Siyahlarla yıkanmış ömrümün son gecesi
Ah amansız tek pusum ah yürek bilmececi.
Güvelere yem olmuş sevdanın her hecesi
Annemin dizi kadar avutmuyor çay beni.

Sendin yürek titreten sendin gönül tutkusu
Üzerime bir parça katma "değer" katkısı.
Asırlarca sürse de bu depremin etkisi
Kalbinin h/şiddetiyle sarsa dursun fay beni.

Yetmedi mi gözünün gözlerimden çaldığı
Görülmüş mü mazide saadetin kaldığı?
Divane bir okum ben körün nişan aldığı
Belirsiz bir menzile fırlatacak yay beni.

Sol yanıma morarttı sensizlik kangreni
Olduysam suçlu muyum sevdanın şizofreni?
Üzerimden geçmezse bu ayrılık treni
Bilmem ki nerelere götürecektir ray beni.

Geri alır mısın ki kalbini geri versem
Şu yüreğim kanasın yine seni seversem.
Şimdi yer yarılrsa da yerin dibine girsem

Aşkla aşikar eder bu kasaba -köy beni.

Durma dağıt istersen bir güzel ortalığı
Durma çevir tavanda sudan çıkmış balığı.
Bulaşsın tüm ruhuna ruhumun hastalığı
Karakterin kurusun öldürür bu huy beni.

Sen göğsüme tutundun dikenli bir gül gibi
Ben cüzzamlı sinende gezindim bülbül gibi
Sitemim yok ki sana ey kalbimin sahibi
Madem canan değilim el yerine koy beni.

ELİF KESKİN KARABULUT..../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
SEN BENSİZ OLAMAZSIN..../ 13 Haziran 2010

Gel hep aşkla koşalım zincirleri kırarak
Bambaşka bir öyküyü yazalım hiçkırarak.....